

Les mans més seguides

El porter, seguit a Youtube per més d'un milió de subscriptors, va jugar contra el Prat el seu primer gran partit amb el Llagostera, on ha apostat per continuar creixent acceptant un rol secundari

Santaló: "És molt fàcil compaginar futbol i Youtube. Molt més difícil ho tenen els altres"

"Sabia que jugar era difícil, però venint al Llagostera m'ha tocat la loteria", diu el porter

Dimecres el Llagostera va aconseguir la classificació per a la final de la copa Catalunya guanyant el Prat (2-1) i lluitarà pel títol per primera vegada en la seva història. El protagonisme de la classificació va recaure en els jugadors de la plantilla que menys minuts han tingut durant el curs, entre ells el porter Carles Santaló (Barcelona, 31 d'octubre del 1997), un dels fitxatges d'aquest estiu que, més enllà dels partits de pretemporada i fases prèvies de la copa Catalunya, encara no havia defensat la porteria de l'equip. "Estic molt content per haver tingut aquesta oportunitat, perquè al final és una semifinal d'una gran competició i no saps si entraràs o no, però quan la tens i a més l'equip es classifica per a la final, és perfecte. Llàstima no mantenir la porteria a zero, tot i que mentre guanyem, com si me'n fan vint, però de ritme de competició, tot i portar mesos sense jugar, em vaig trobar molt millor del que m'esperava", valora el jove barceloní.

Un cas excepcional

Tot i que el d'ahir va ser el seu primer gran partit amb la samarreta del Llagostera i encara no ha tingut l'oportunitat de debutar a segona B, el nom de Carles Santaló, o si més no el seu àlies Kolderiu, és el més conegut de l'equip. I és que el porter compagina el món del futbol amb la seva feina de youtuber, ja que a Youtube hi penja material relacionat amb la seva experiència futbolística, però sobretot amb el joc de futbol FIFA. 1,22 milions de seguidors a Youtube, més de 200.000 a Instagram i més de 100.000 a Twitter el converteixen, sens dubte, en un dels futbolistes més mediàtics de la categoria de bronze, molt per sobre de jugadors com ara Riqui Puig, tot i la seva presència habitual i destacada en els mitjans de comunicació. Per aquesta doble faceta, poc del que envolta Carles Santaló sembla normal, però en canvi el porter ho viu amb una normalitat absoluta. "Per a mi és molt fàcil compaginar les dues coses. La gent es pregunta com ho faig, però jo al final m'entreno als matins, dino, faig una migdiada i tinc la tarda lliure per fer feines relacionades amb el canal. Qui ho té complicat de veritat és qui ha de treballar fora de casa; no jo, que estic a casa meva amb les meves pròpies normes", explica Santaló.

Tot l'embolcall mediàtic de Kolderiu, Santaló el fa desaparèixer sobre un camp de futbol, i és que només la fila de seguidors que l'espera després de cada partit allà on sigui demostra que és alguna cosa més que un futbolista. A més, sempre els atén. "A mi no em costa res, i els nens es posen molt i molt contents, que és el més important", afirma. A banda d'això, però, la carrera de Santaló com a futbolista és d'allò més normal. Després de passar pel futbol de base d'equips com ara el Badalona, l'Espanyol o el Girona, Santaló es va forjar a tercera en el Granollers i, el curs passat, en l'Horta. La gran temporada a les ordres de Nacho Castro va fer que el Llagostera apostés per ell després de pujar a segona B, per tenir un porter sub-23 de garanties.

Una elecció encertada

A Llagostera, Santaló és feliç. “Sabia el que hi havia, que amb un porter contrastat com Marcos era molt difícil jugar. És el procés normal després d’una bona temporada a tercera, fitxar com a suplent un segona B. I al final són moltes hores d’entrenament en què el més important és l’ambient que hi ha en l’equip, i en aquest sentit venint a Llagostera m’ha tocat la loteria perquè, dit malament, aquí és l’hòstia. Som una pinya en tot el que fem, i això fa que tot sigui molt fàcil. A més, estic aprenent moltíssim, sobretot d’un porter com Marcos”, explica Santaló, i és que el porter habitualment titular del Llagostera no és un desconegut per a ell. De fet, Marcos va ser l’entrenador de porters de Santaló en el juvenil del Badalona. “Se’m feia estrany a l’arribar perquè la relació que tens amb un entrenador no és com amb un company, però tenim una gran relació. Tots dos tenim un perfil molt semblant, som bojos de la porteria, i compartim moltíssimes hores en què ens ho passem molt bé”, explica Santaló, que només veu una manera que tot sigui encara més rodó: “Pujar a 2a A.”

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 30-11-2019, Pàgina 10

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1703949-les-mans-mes-seguides.html>